

VORMIDABLE | Eerste overzichtstentoonstelling van Vlaamse kunst

Beeldenexpositie met Vlaams sausje op het Lange Voorhout

DEN HAAG | Met het op de derde tel gezamenlijk doorknippen van een blauw lint openden de koninginnen Mathilde en Máxima gisteren de beeldenexpositie *Vormidable* op het Lange Voorhout en in museum Beelden aan Zee. 34 Vlaamse kunstenaars tonen wat onze zuidburen in hun mars hebben op het gebied van de beeldende kunst.

GERT-JAN BROERE

Wie de toespraken in de Koninklijke Schouwburg beluisterde tijdens de opening van *Vormidable* - of dat nu was van burgemeester Van Aartsen of van de Vlaamse minister-president Bourgeois - bevroop al het snel het gevoel dat het idee van Geert Wilders om over te gaan tot een fusie van Nederland en Vlaanderen helemaal zo gek nog niet is. Want we zijn beste burens, die elkaar door de eeuwen heen op een zeer positieve manier hebben beïnvloed en die meer gemeen hebben dan alleen die taal. En de koningshuizen doen aan die constatering graag mee, zo bleek uit het feit dat er twee koninginnen waren op het Voorhout.

Een fusie een brug te ver? Zeker, dat bleek ook wel in 2008, toen Wilders een oud plan nieuw leven probeerde in te blazen. Maar het is een

feit dat we gezamenlijke culturele wortels hebben en dat maakt de expositie in museum Beelden aan Zee en aan het Voorhout extra interessant. Het zegt namelijk niet alleen iets over de stand van zaken in Vlaanderen, maar misschien ook iets over ons.

Alleen duikt dan wel direct de vraag op wat dan precies die Vlaamse kunst is. „Vlaamse kunstenaars zijn manisch depressief, hebben zwarte humor, een minderwaardigheidscomplex en een Nederlandse ondernemingsgeest. Alles bij elkaar is het een heel explosieve combinatie.”

Johan Creten zegt het met een grote glimlach. Hij is een van de Vlaamse beeldend kunstenaars die werk hebben geleverd voor *Vormidable*. Zo is de uil op de kop van het Voorhout van zijn hand.

Op de vraag wat een kunstwerk Vlaams maakt, haalt hij zijn eigen leven aan. „25 jaar geleden ben ik uit Vlaanderen vertrokken.” Hij belandde onder meer in Mexico, Miami en Parijs en deed overal zijn inspiratie op. „Het is het beste wat me is overkomen, want overal heb ik ideeën opgezogen. En dat zie je bij veel Vlaamse kunstenaars. Maar toch blijft hun en mijn werk op een of andere manier Vlaams.”

„Wat dat is, weet ik niet,” moet Creten eerlijk toegeven. „Maar het grappige is dat de bezoekers van *Vormidable* dat misschien wel kunnen constateren, want dit is de eerste overzichtstentoonstelling van 25 jaar Vlaamse beeldhouwkunst. Wel

bijzonder dat die expositie dan uitgeroemd in Nederland plaats heeft. Dat geeft maar weer aan dat we inderdaad beste burens zijn.”

Veel invloeden van buitenaf, die verpakt worden in een Vlaams sausje, zou dus kort samengevat het antwoord kunnen zijn. Maar als je naar de laatste 25 jaar kijkt is er meer, meent Stef van Bellingen, Vlaaming en conservator van *Vormidable*.

Tegenbeweging

„In de jaren '90 zie je met de opkomst van het digitale tijdperk ook een duidelijk tegenbeweging opkomen. Kunstenaars gaan weer terug naar oude technieken. Daar komt bij dat Vlaanderen door politieke beslissingen in die periode cultureel zelfstandiger werd.”

Het resultaat is dus *Vormidable*. Met nu al duidelijke publiekslievelingen op het Voorhout: de eenpersoons gevangenis van Leo Copers en de *Earthcar* van Peter De Cupere, waarbij het in het laatste geval ook om de geur gaat. Dus sluit vooral de deur van de kas.

Vlaamse kunstenaars zijn allemaal manisch depressief

—Johan Creten

